

Izhaja vsak dan, tudi ob nedeljah in praznikih, ob 5 zjutraj, ob ponedeljkih ob 8 dopoldne.

Uredništvo: Ulica Sv. Frančiška Asiškega št. 20, I. nadst. — Vsi dopisi naj se pošiljajo uredništvu lista. Nefrankirana pisma se ne sprejemajo in rokopiši se ne vračajo.

Izdajatelj in odgovorni urednik Štefan Godina. Lastnik konsorcijski list „Edinosti“. Tisk tiskarne „Edinosti“, vpisane zadruge z omejenim poročilom v Trstu, ulica Sv. Frančiška Asiškega št. 20.

Telefon uredništva in uprave št. 11-57.

Naročnina znaša: Za celo leto K 24—
za pol leta 12—
za tri mesece 6—
Za nedeljsko izdajo za celo leto 5-20
za pol leta 2-80

EDINOST

Glasilo političnega društva „Edinosti“ za Primorsko

„V edinosti je moč!“

Posamezne številke „Edinosti“ se prodajajo po 6 vinarjev, zastarele številke po 10 vinarjev.

Oglasi se računajo na milimetre v širokosti ene kolone. Cene: Oglasi trgovcev in obrtnikov mm po 10 vin. Osmrtice, zahvale, poslanice, oglasi denarnih zavodov mm po 20 vin.

Oglasi v tekstu lista do pet vrst K 5— vsaka nadaljnja vrsta 2—

Mali oglasi po 4 vinarje beseda, najmanj pa 40 vinarjev. Oglase sprejema inšeratični oddelek „Edinosti“. Naročnina in reklamacije se pošiljajo v pravi list. Plačuje se izključno le upravi „Edinosti“. — Plača in toži se v Trstu.

Uprava in inšeratični oddelek se nahajata v ulici Sv. Frančiška Asiškega št. 20. — Poštnoizdatni račun št. 841.652.

Mednarodna brodogovna demonstracija pred Dračem

DUNAJ 4. (Izv.) Anarhija v Albaniji narasla od dne do dne. Nikdo ne ve, kdo je pravzaprav gospodar in vrhovni poveljnik v Draču. Knez, mednarodna kontrolna komisija, holandski častniki in poslanički velesil dajo povlečja vsak na svojo pest. Že ponovno se je dogodilo, da so si bila povlečja avstrijskega in italijanskega poslanička popolnoma nasprotujoča. To razmerje v Draču je povzročilo, da se prebivalstva polasča vedno večja nervoznost in bi bil položaj tudi v slučaju, če ne bi stale pred durmi Drača močne vstaje čete, naravnost nevzdržljive. Vstajski krog okoli mesta postaja vedno ožji in dosedanja pogajanja mednarodne kontrolne komisije z vstaji niso rodila še nobenega uspeha, kar vstaji odločno vztraja pri svoji glavni zahtevi, da mora knez Viljem odstopiti in zasedati albanski prestol kak mohamedanski princ.

Vrh tega se zdí, da je prišlo tudi med kontrolno komisijo in knezom do ostrih sporov. Člani mednarodne komisije namreč dolže kneza, da jih ni dovolj podpiral pri pogajanjih z vstaji, ki jih sploh ni smatral za resna, ampak je hotel pridobiti na času. Knez Viljem se vedno upa, da se mu s pomočjo velesil in katoliških Miriditov in Malisorov vendarle posreči premagati upornike. Toda Malisori so nezanjsiljivi in veliki zlasti samo v besedah, na drugi strani pa se velesile še vedno niso zedinile za ekspedicijo v Drač. Edino, kar bodo storile, bo mednarodna brodogovna demonstracija pred Dračem, za katero pa se bodo vstaji seveda ravnotako brigali, kakor svoječasno Črnogorci.

Položaj kneza Viljema je faktično popolnoma brezupen. Drži ga le še Avstrija, dočim so se vse ostale velesile že sprijaznile z mislijo, da bo moral knez Viljem albanski prestol zapustiti in napraviti prostor srečnejšemu mohamedanskemu knezu. Jako karakteristično je, da prinaša francoski oficijozni »Petit Parisien« danes iz Rima brzojavko, da bo trajala vlada kneza Viljema le še malo časa. Že danes je gotovo, da velesile ne vztrajajo več na svojem stališču, da morajo Albancem vsiliti nepriljubljenega kneza, ampak da iščejo le še modus za časten odhod kneza Viljema. Baje so tudi razven Avstrije že vse velesile pristale na načrt kandidature kaknega mohamedanskega princa.

DUNAJ 4. (Izv.) V informiranih krogih se zatrjuje, da se dosedaj še ni posrečilo doseči med velesilami sporazum glede enotne akcije v Albaniji, pač pa so se velesile zedinile glede ustanovitve albanske državne banke, ki pa dobi čisto mednarodni značaj.

Pogajanja z vstaji definitivno razbita.

BERLIN 4. (Izv.) »Nationalzeitung« prinaša zvečer naslednjo senzacionalno vest iz Drača: Pogajanja mednarodne kontrolne komisije z vstaji so se danes definitivno razbila. Vstaji so vztrajali pri svoji zahtevi, da mora knez Viljem odstopiti in zasedati albanski prestol kak mohamedanski knez. Mednarodna kontrolna komisija je radi tega svoj mandat za pogajanja odložila in sporočila zahteve vstajam knezu v nadaljnje ravnanje. Knez si je pridržal pravico nadaljnjih ukrepov. Računa se, da naskočijo vstaji Drač morja že danes ponoči ali pa najkasneje tekot jutrnjega dne. Knez ima na razpolago 800 oboroženih Malisorov, 300 orožnikov, 100 oboroženih nacionalistov in nekaj avstrijskih in nemških prostovoljcev. Vsem tem četam poveljuje nizozemski stotnik Fabius. Pred Dračem se z mrzlično naglico grade utrdbne in okopi. Knez tudi upa, da bodo pred Dračem usidrane ladje velesil v vsakem slučaju preprečile, da bi se vstaji polastili mesta.

Mednarodna brodogovna demonstracija pred Dračem.

DUNAJ 4. (Izv.) V informiranih dunajskih krogih se zvečer izjavlja:

Situacija v Albaniji je sicer res tako opasna, da bodo morali slediti jako odločni koraki, da se prepreči propast Albanije, vendar pa vesti, da bi se velesile že ogrevale za novega kneza, niso resnične. Reč pa je marveč, da je knez Viljem izjavil velesilam, da je pripravljen vztrajati na svojem mestu, če mu pridejo velesile na pomoč.

Velesile so se že zedinile za skupno akcijo, ki bo manifestirala voljo Evrope v prilog vzdržanja rednih razmer v Albaniji. Že te dni odplujejo pred Drač po ena francoska, nemška, angleška in ruska bojna ladja, ki pripeljejo s seboj vsaka svoj poseben vojaški detašma, obstoječ iz 300 moč. Angleška križarka »Duke of Edinburgh« je že zapustila Malto in odplula v albanske vode.

Sicer pa bo eventualni naskok vstajev na Drač tako brezuspešen. Internacionatno brodogovje bo imelo sicer samo nalogo, da skrbi za varnost kneza Viljema in njegove rodbine, vendar pa je skoro go-

tovo, da bo za slučaj, če bi bil Drač kot knezova rezidenca v pogibeli, poseglo tudi aktivno v boj. Konečno pa so tudi Drač v zadnjem času izbornu utrdili in postavili na vseh važnejših mestih močne baterije.

Da bi bila mednarodna kontrolna komisija, kakor zatrjuje neki berlinski list, odložila svoj mandat, je malo verjetno. Dejstvo, da so se velesile odločile za skupno akcijo, je dokaz, kako resno presoja Evropa veliko nevarnost, ki bi nastala lahko v slučaju, če bi se Albanijo prepustilo samo sebi. Vrh tega obstoje tudi nade, tako trdijo dunajski informativni krogi, da mednarodna brodogovna demonstracija pred Dračem še ne pomenja zadnjega koraka Evrope v albanskem vprašanju. Vse kaže namreč, da pride tudi še do najuspešnejše akcije, ki bo zagotovila pacifikacijo te kaotične države in to je: do mednarodne okupacije Albanije.

Volitve v žamberskem okraju.

Zmaga nar. soc. kandidata.

PRAGA 4. (Izv.) Danes se je vršila v žamberskem okraju ožja državnozborna volitev, ki se je končala v zvečer, da sta imela oba kandidata pri prvih volitvah skoraj enako število glasov in kljub temu, da so izdali mladočelji strogo parolo svojim pristajšem, da morajo voliti socialista, s popolno zmago narodno-socialnega kandidata. Narodni socialist Netolický je dobil namreč 4411, socialni demokrat Krejčí pa samo 4075 glasov. Iz volilnega rezultata je razvidno, da je veliko število mladočeljev kljub nasprotni paroli, glasovalo za Netolického. Ravnotako so tudi Masarykovi pristaji in corpore glasovali za Netolického. Izid volitev v žamberskem okraju pomenja občuten poraz za mladočelje, ker je večina mladočeljskih volilcev pokazala, da obsoja taktiko dr. Kramářa proti narodnim socialistem.

V Pragi so pričakovali rezultat naravnost z nepopisno nestrpnostjo. Ob 6 zvečer je stala pred uredništvom »Češkega Slova« nad 15.000 moč broječa množica. Ko je posl. Stříbrný naznanil zmago nar. socialnega kandidata, se je navdušenje takoj pretvorilo v oglušno demonstracijo proti mladočeljem in »Narodnim listom«. Stříbrný je slavil uspeh nar. soc. stranke, ki pomenja popoln poraz politike dr. Kramářa in mladočeljske stranke, katere obrekovalna kampanja proti nar. socialcem je bila s tem strogo obsojena. Množica je hotela udreti pred »Narodno Listo«, a je bila Marjanska ulica močno zastražena. Stříbrný je radi tega pozval množico, naj odide takoj na kolo dvor pozdravit novoizvoljenega poslanca Netolického, ki se je pripeljal v spremstvu Klofača. Množica je priredila obema poslanca ma viharne ovacije.

Češko-nemška pravna pogajanja.

DUNAJ 4. (Izv.) Danes se je vršila v parlamentu že dolgo napovedana češko-nemška pravna konferenca. Že naprej se je prorokovalo, da bo konferenca brezuspešna, kar se je tudi zgodilo. Debatna se je pričela z ostro kritiko proti Stürgkhju, proti režimu s § 14 in proti najnovejšemu absolutističnemu aktu vlade, ki je izročila provizorij za 1914—1915 kr tkomalo kar zborničnemu predsedniku. Konferenca so se udeležile v e nem-ko-česke meščanske stranke, nemški socialisti in veleposestniki, od češke strani pa mladočelji, socialisti in agrarci. Tako Nemci kakor Čhi so stali striktno predloge, ki pa so bili medsebojno odklonjeni. Nemci so sicer dovolili v zapis volitev in tudi sklicanje deželnega zbora, odločno pa so se izjavili p oti temu, da bi se deželni zbor konstituiral in izvolil deželni odbor. Vrh tega so Nemci tudi zahtevali, da opuste Čehi v parlamentu obstrukcijo. Čehi so nasprotno zahtevali razpis deželno b rskih volitev konstituiranje deželnega zbora in izvolitev deželnega odbora, koncedirali pa so delazmožnost parlamenta.

Da bi neuspeh današnje konference ne bil ravno prečuden, so prevzli akcijo sedaj v roke veleposestniki, ki so povabili navzoče lo-lance na novo konferenco, ki se bo vršila dne 15. junija v p-laci grofa Nostica, h kateri pa grof Stürgkh ne bo povabljen. V parlamentu navz-či politiki označujejo po ožaj sledeče: Državni zbor se poleti ne snide k zasedanju, najbrže šele oktobra in šele na jesen se zamore računati na eventualna uspešna češko-nemška pravna pogajanja.

Srbska kabinetna kriza.

BELGRAD 4. (Izv.) Kabinetna kriza do večera še ni bila rešena, vendar pa postaja vedno verjetnejše naziranje, da pride do rekonstrukcije — Pašičevega kabineta in to v zvezi silnemu pritisku, ki ga vrše oficirski krogi v prilog opoziciji. General Peter Bojović, poveljnik kosovsko-vardarski čet je še večer zvečer poslal kralju v imenu vseh polkovnih in divizij-

skih polkovnikov in generalov brzojavko, v kateri ga prosi, da naj ščiti oficirje pred Pašičem in ukine naredbo o prioriteti civilnih oblasti pred vojaškimi. Ta brzojavka se smatra kot zadnji poskus oficirskega pritiska na kralja, da bi poveril novo vlado opoziciji.

Mornariški poveljnik je odpotoval v Pulo.

DUNAJ 4. (Kor.) Mornariški poveljnik admiral Haus, ki je bil te dni pri cesarju v posebni avdijenci je odpotoval danes iz Dunaja v Pulo.

Deschanel predsednik francoske zbornice.

PARIZ 4. (Kor.) Za predsednika zbornice je bil izvoljen Deschanel. Dobil je od 435 oddanih 411 glasov.

Kabinetna kriza na Francoskem.

PARIZ 3. (Kor.) Izvrševalni odbor socialistično radikalne stranke je sklenil, da se hoče oprijeti z zaupanjem v bodoče samo tiste vlade, ki je pripravljena, da izvede načrt pl. Pauva in sicer s pomočjo skupine na levi in brez onih parlamentarcev, ki pripadajo demokratični zvezi leve in demokratski zvezi. Nova vlada naj opozori svoje pristaje takoj po nastopu, da hoče odgovorno zahtevati naroda urediti vojaško vprašanje tako, da se zniža čas aktivne službe, obenem pa se zviša obrambna in odporna sila francoske armade.

PARIZ 4. (Kor.) »Agence Havas« poroča, da naznani gotovo že danes Viviani predsednik, da sprejme sestavo kabineta, kar se smatra za končno rešitev vprašanja. Sledje zun njega ministrstva upa Viviani, da ga bo pri tem podpiral brezdvomno Leon Bourgeois. Kar se tiče nove vlade je gotovo, da bo gledala nato, da se kolikor mogoče olajšajo vojaška bremena, pri čemer pa seveda Francija v nobenem oziru ne sme prav nič trpeti.

Ruska дума.

PETROGRAD 3. (Kor.) V današnji seji, v kateri so razpravljali o proračunu naučnega ministrstva, se je sklenilo, da se zborovalci ne razidejo preje, dokler ne bo to vprašanje rešeno. Seja je trajala pozno v noč. Z večino 143 glasov oktrobristov in levic proti 99 glasovom desnice in nacionalistov je bil skrčen proračun na predlog oktrobristov kot protest proti splošni politiki ministrstva za 73.500 rubljev (potovalni stroški za ministerijalne uradnike). Nato je bila sprejeta z večino 143 glasov istih strank večina predhodna določba, v kateri se poudarja, da naučno ministrstvo ne odgovarja v svojem delovanju temeljnemu načelom vladarja glede razvoja duševnih sil na deželi, in sicer posebno zaradi tega, ker ovira delovanje samostojne uprave, ker ne računa z javnim mnenjem in posebno, ker se v šolah premalo goji o odnosu v nekaterih celotni prepoveduje materinski jezik. S tem ovira v splošnem razvoj ruske kulture na deželi. To protestno formulo so sprejeli oktrobristi in opozicija z velikim navdušenjem. Desnica je protestirala.

Odlikovan pesnik.

BUDIMPEŠTA 4. (Kor.) Pesnika Josipa Kisa je odlikoval cesar s konturnim križcem Franc Josipovega reda.

Turško-grška nasprotstva.

CARIGRAD 3. (Kor.) Minister za notranje zadeve je dobil nalog, da naj odide nemudoma v Brusso in naj uvede strogo preskavo glede dogodkov, ki so se pape ili v zadnjih d-n-h v Ghemliku. Turki so osumili namreč več Grkov, da so včlanjeni v nekateri grški protiturški zvezi, katero je podpiral baje tudi neki Turek. Več Grkov so turške oblasti aretirale in jih hočejo spraviti pred vojno sodišče.

Romunski prestolonaslednik obišče Carigrad.

CARIGRAD 3. (Kor.) V dobro poučenih političnih in dvornih krogih se širi z zadovoljstvom vest, da obišče romunski prestolonaslednik v kratkem Carigrad.

CARIGRAD 4. (Kor.) Romunsko poslaništvo trdi, da niso resnične vesti, da obišče romunski prestolonaslednik Carigrad. Kako so nastale te vesti in kdo jih je razstrosil, kar je bilo napravljen s posebnim namenom, še ni znano.

Mestni svet tržaški.

Seja v sredo, 3. junija.

Takoj v začetku seje se je priglasil k zapisniku obč. svet. Pittoni in je izjavil, da z ozirom na izjavo vladnega svetnika Lasciaca poda konkretne obtožbe proti policijskemu ravnanju v drugi seji.

DR. WILFAN — DR. BROCCHI.

Nato se je oglasil k besedi obč. svet. dr. Wilfan, ki je ponovno konstatiral, da je bila njegova izjava v zadnji seji občinskega sveta glede občinske blagajne in blagajne laške liberalne stranke mišljena v istem smislu, kakor enake njegove izjave že o mnogih prejšnjih prilikah, ne da

bi se bila večina čutila, ali mogla čutiti žaljena. Zaradi tega ni govornik pričakoval in tudi ni mogel pričakovati, da bi se toplot njegova izjava razumela drugače in sicer v smislu, ki vsebuje žaljenje za stranko in člane večine v mestnem občinskem svetu. Zato lahko lojalno obžaluje, da je z ozirom na posebni položaj v zadnji seji in na razburjene duhove (šlo je za slučaj Piani) prezrl, da bi se njegove besede ob tej posebni priliki napadno tolmačile, in to v smislu, v katerem ni mislil niti oddaleč. Od strani večine in njegovega govornika se mu je storila krivica s tem, da so ga napadno razumeli, kljub temu, da bi ga bili po prejšnjih njegovih nastopih prav razumeli in da vrhu tega niso vzeli na znanje njegovega takratnega lojalnega pojasnila. Kar se tiče nerazumevanja, je vzel govornik že del krivde nase, ker je, kakor rečeno, prezrl možnost nesporazumljenja. Kar se tiče njegovega pojasnila, ki se ni vzel naznanje, je stvar dr. Broccchia, da prizna storjeno krivico. Ako ne bi storil tega, bi dr. Wilfan moral odkloniti odgovornost za posledice v osebnem razmerju med večino in manjšino.

Nato je izjavil podžupan dr. Broccchi, da je pripravljen umekniti vse žaljive izjave proti dr. Wilfanu, katerega sicer visoko ceni, da pa ne more umekniti svojih besed, dokler dr. Wilfan ne stori istega s svoje strani.

Svet. dr. Wilfan je poudarjal nato, da je zahteval dr. Broccchia protislovna. Kakor hitro je govornik pojasnil pravi pomen svojih besedi in dokazal, da niso žaljive za večino, ne sme teh besedi nikakor več umekniti.

Podžupan dr. Broccchi je nato še enkrat poudarjal svoje spoštovanje napram dr. Wilfanu in izjavil, da bi, ker so besede dr. Wilfana dovolj pojasnjene, ne imel pomisleka za umaknitev svojih žalitev, ako bi tudi dr. Wilfan preklical svoje.

Župan je nato izjavil, da z ozirom na izjavo svet. dr. Wilfana incident lahko smatra za zaključen.

Župan je nato naznanil, da je svet. Mordo odložil članstvo v ravnateljstvu javnih dobrodelnih naprav. Občinski svet ni vzel odstopa na znanje.

Nato so sledile razne interpelacije in nujni predlogi socialnih demokratov.

Glede na nameravano zvišanje carine na nekatera živila se je sklenilo, da se sestavi odsek, ki naj prouči posledice zvišanja carine na prvopotrebna živila in potem sestavi primerne predloge, ki se predložijo vladi.

Občinski proračun za leto 1914.

Nato je predložil asesor Gabrielli občinski proračun za leto 1914.

Razpravo o proračunu, ki izkazuje 21.348.610 K potrebščin (19.254.060 K rednih in 2.094.550 K izrednih) in 19.582.680 K pokritja (18.967.040 K rednih in 615.640 K izrednih), torej 1.765.870 K primanjkljaja, je otvoril prvi podžupan dr. Broccchi, ki je opravičeval zakasnitev predložitve proračuna, češ da je vlada šele meseca septembra potrdila proračun za l. 1913 in potem ni mogel občinski računski oddelek prej dovršiti svojega dela. Omenjal je, da je bilo leto 1913 slabo leto in da je primanjkljaj znašal nad 1.900.000 K, čemur je glavni vzrok, da se vsled splošne podražitve konsumnih predmetov zmanjšuje konsum, s tem pa tudi občinski davčni dohodki. Visok je tudi primanjkljaj, ki ga izkazuje letošnji proračun. Govornik upa, da bo vlada odobrila sredstva za pokritje tega primanjkljaja. Tržaški občani plačujejo tega primanjkljaja 20 milijonov občinskih davkov. To je veliko, a drugje plačujejo primeroma še veliko več. Vendar pa, če se je veliko trošilo, se je tudi veliko storilo. Govornik je navajal razne izdatke za nakup sveta v regulacijske namene, šolske stavbe, klavnično, bolnišnice, ribjo tržnico itd. Mesto se razvija, kar zahteva mnogo žrtev iz občinske blagajne, s čimer se pa tudi množi občinska posest. Da bi bil primanjkljaj manjši, se je proračun sestavljal zelo previdno in so se izdatki skrčili kolikor mogoče. Kar pa je sedaj predlagano, je predlagano. Finančni odsek priporoča odobritev večjih stroškov v zvezi znanemu primanjkljaju, toda s tem tudi končuje. Dokler vlada ne potrdi pokritja, nobenih novih izdatkov več. Priporočal je, naj občinski svet posveča vso pažnjo primanjkljaju.

Nato je župan prekinil sejo.

Nadaljevanje generalne razprave o proračunu. — Govor dr. Wilfana.

Sejo je otvoril podžupan dr. Broccchi ob 8 zvečer. Po prečitaniu zapisnika o zadnji seji je predsednik podelil besedo svet. Pincherle, ki je uvodoma naglašal, da je bil proračun mestne občine še pred treni leti ugoden. Nadejal se je, da ostane temu tako tudi nadalje. To njegovo pričakovanje se ni uresničilo. Danes znaša primanjkljaj blizu 2 milijona, ali to je le dozdevno, kajti bilanca je izgubila

svojo prejšnjo fizijognomijo. Dohodki na direktnih davkih odgovarjajo sicer pričakovanju in nekateri so je celo nadkrili. Govornik je citiral tu tozadevne številke. Drugače je pri indirektnih davkih, posebno pa pri užitini. Sicer kažejo dohodki od opojnih pijač, da alkoholizem v našem mestu žalibog ne pada, in moral je obžalovati, da se niso uvaževali njegovi svoječasni tozadevni predlogi. Narastek stroškov pa je pripisovati raznim novim pravam socialne, javnozdravstvene in dobrodelne naravi. Stroški so porastli s poboljšanjem položaja občinskih uradnikov, a prave čudeže je delala Mestna uprava na šolskem polju. Res je sicer, da je hotela država prevzeti komunalne srednje šole. Ali v to mestni zastop ni mogel privoliti. Priznava pa, da so se stroški za srednje šole povišali povprečno za 200%. Prišli so novi stroški za »posredovalnico za delo«, za rekreatorije, za šolskega zdravnika in priznati mora, da bilanca nima več tiste elastičnosti in stabilnosti, kot jo je imela poprej. Iskati bo treba novih dohodkov v novih davkih in vlada pa bi kazala več obzira do potreb občine s tem, da ne bo odrekala sankcije. Če pridejo zopet dobra leta, se bo moglo zopet misliti na znižanje davkov.

Besedo je dobil nato svet. dr. Wilfan, ki je izjavil, da noče le oponirati argumentom govornikov večine, ampak da ima še drugo nalogo. Predgovornik nam je skušal predstaviti neprijetnega gosta — deficit z ljubeznivimi besedami, naglašajoč, da je mestna uprava delala prave čudeže. Govornik razume to nalogo večine in nje prizadevanje, da bi prikrila žalostno stanje stvari s tem, da skuša pozornost koncentrirati le na posamične točke proračuna. Ali v taki važni razpravi nam je dolžnost, da v interesu vse občine govorimo o upravi v nje skupnosti. Neprijetno mu je sicer, da mora tudi danes ponavljati razloge, zakaj ne more slovenska manjšina odobriti proračuna v njega fundamentalnih linijah. V dveh smereh hoče pojasniti nazore, zahteve in proteste manjšine. Ne more ga odobriti v imenu okolice in ne v imenu občinarjev slovenske narodnosti. Priznava rad nekaterim gospodom, da goje simpatije do okolice ter ji kažejo nekako dobrohotnost. Vzdržujejo tudi nekaj kontakt in skušajo spoznavati potrebe okolice; toda ti gospodje so le izjeme. Ali v kompleksu občinske uprave ne odloča dobra volja posamičnih. Dobro srce ne pomaga in tudi ne platonično proučanje dobrohotnosti. Večina pa niti srca ne more imeti za našo okolico. Važnost okolice za mesto je toliko, da bi morali zastopniki večine uvaževati zahteve zastopnikov okolice v komisijah in ob drugih prilikah. V resnici pa se niti redki dobrohotni sklepi mestnega sveta za našo okolico čisto ne izvajajo. Posebno ne bi smela večina gledati samo na število in se sklicevati vedno na manjšo davčno moč okolice. V prvo se ne gleda nič na davčno moč, ko gre za potrebe mesta; čim se kaže kaka potreba, se tudi že preskrbja. V drugo se pa davčna moč okolice ni nikoli in se tudi ne more ugotoviti v konkretnih številkah. Če se pa že večina postavlja na stališče davčne moči, potem naj se odloči, ali za delitve uprave, ali pa za popolno avtonomijo okolice. Sprejemati pa dohodke iz okolice v centralno upravo, obenem pa te okolici odrekati potrebe: to ni pravično!

Po teh splošnih premisah je govornik prešel k grajanju postopanja občine v raznih pogledih. Celo glede tistih občinskih funkcionarjev, ki naj so v kontaktu z okolico in ki naj bi bili nekako korporativni predstavitelji ljubezni in dobrohotnosti, mora izjaviti govornik, da občinska uprava ni srečna v izbiri teh svojih funkcionarjev. Med temi vidimo n. pr. bivše gostilničarje in bivše žendarme. Take ljudi namerša občina kakor »capovile« in prebivalstvo trpi pod njimi. Konkretne pritožbe so na dnevnem redu. Pa tudi pri centralni upravi, kamor hodijo okoličani vršiti svojo občinsko dolžnost, ne morejo govoriti v svojem jeziku. Večina se sklicuje na to, da saj okoličani znajo italijanski. Ali to še nikakor ne upravičuje, da se našemu ljudstvu negira pravica do rabe svojega jezika. Tako postopanje razumemo s Poljaki v Nemčiji in Rusiji; ali slovensčina je v tržaški občini pripoznan deželni jezik in mestna uprava ne bi smela okoriščati se na dobrotnosti in vpludnosti našega ljudstva ter zlorabljati njegovo inteligenco za odrekanje pravic. Sicer pa v resnici ne zadošča, kolikor naš okoliški kmet zna italijanski. Če bi z njim govorili v materinem jeziku, bi bilo le na korist občine, ker bi to pospeševalo kontakt in zaupanje. Ne samo z narodnega stališča, ampak tudi s stališča praktičnosti ne bi smeli prezirati jezikovnih pravic.

Istotako nedobrohotno postopa občinska uprava na šolskem polju. Predgovornik se je ponašal, da je na tem polju občinska uprava delala prave čudeže. Toda občanom po okolici daje vendar edino le

ljudske šole. Naj bi ne delala čudežev samo za mesto, ampak tudi okoličar naj bi ne delala edino le ljudskih šol (dr. Rybář: »In še to ne vse!«). Šola pri Sv. Mariji Magdaleni je že dovoljena; toda stvar noče z mesta. Istotako noče z mesta vprašanje toli potrebne šole za Rocol. Šola v Kjadinu ima postati samo italijanska, dasi notorično v tamošnjem okrožju živi mnogo Slovencev. Kolonja ne more dobiti svoje šole. Saj je morda res, da se tudi na italijanski strani zamujajo to ali ono; a kdo je kriv temu? Krive so velike in potratne šolske palače, ki jih zida občina. Edino, s čimer se morejo ponositi v tem pogledu, je prezidava šolskega poslopja na Opčinah. Ali to je malo in ne šteje mestni upravi v nikako zaslugi, saj šola mora biti v solidnem poslopju, ne pa v takem, kjer bi bila nevarnost, da se strop podre na otroke. Kar je storila uprava na občini, to je bila le njena elementarna dolžnost. (Svet. Minio: »Gropada!« — dr. Rybář: »Da, po 25 letih!«). Ne zahteva čudežev za okoličar, zahteva pa pravico, da se se ž mestu privoščajo čudeži, pa naj bi tudi izprevideli, da tudi za okoličar ne zadoščajo samo ljudske šole, da je tudi v okoličar treba meščanskih, srednjih in strokovnih šol. Inteligentni mladeniči iz okolice ima isto pravico do nadaljnje izobrazbe, kakor mestni. Sramota je način, kakor se zanemari okoličar na šolskem polju. Pa tudi na drugih poljih mestne uprave vidimo dvojno mero: glede cest, glede razsvetljave. To se ne da opravičiti s pretvezno manjšo davčno močjo. Zato ponavljam, da večina stoji pred dilemo: ali naj prizna okoličar kakor integralen del občine in naj temu primerno skrbi zanjo; ali pa naj se odloči za princip avtonomije! Eno ali drugo! Drugače bodo zastopniki okolice prisiljeni, posegati po še ostrejših in tudi skrajnih sredstvih. Druga mesta bi bila srečna, ako bi imela tako okoličar, kakršna je tržaška, ki krasi mesto kakor venec in povzdiga neizmerno moralno vrednost mesta. Brez okoličar ne bi imelo mesto take pozicije, kakor jo ima, pozicije občine — provincije! Kdor uživa take moralne dobrine in koristi, je tudi dolžan, da je pravičen nasproti njim, ki mu dajejo te koristi.

Nato je prešel govornik h kritiki občinske uprave z narodno-politične strani. Mestna uprava je vse preveč navezana na narodni egoizem večine v tej zbornici. Gospodje pravijo, da so dolžni varovati na vsak način narodni značaj občine. Ta je premisa popolnoma zgrešena, čim stoji dejstvo, da prebivalstvo te občine ni izključno italijansko. Tu je kontradikcija med stališčem večine in resničnimi razmerami jasni. V čem pa obstoji to izključno italijanstvo? Da prevladuje v javnem življenju italijanski jezik, to ne gre na račun značaja. Tu delujejo drugi činitelji, socialni in gospodarski. N. pr. stara tradicija po naših državnih uradih, ki dajejo prednost italijanskemu jeziku. Posebno vidimo to na pošti in pri finančnih oblastih. Napisi so nemški in k večjemu da jim je pridejan tudi italijanski. Po isti pravici bi morali biti tudi slovenski napisi. Tako prispevajo državne oblasti k tistemu pretveznemu italijanskemu značaju. Večina trdi vedno, da je demokratična, moderna. Ali princip demokratizma in modernosti je enakopravnost, je dolžnost, da se upošteva tudi manjšina. Tudi v občinskih uradih bi morali biti slovenski uradniki v številnem razmerju obeh narodnosti. Po tem razmerju bi morali tudi skrbeti za šolstvo. To razlikovanje v gospodarski, politični in socialni moči ima posledico to, da se značaj občine ne kaže v resničnem razmerju. Ker imajo Italijani vse v rokah, da morejo skrbeti le zase, pa izvajajo iz tega zaključek, da je treba pospeševati le večino, a manjšino vedno bolj zatirati. To ni demokratično in ni liberalno. Kriterij, iz katerega izhaja večina, je odložen. Mi ne živimo v normalnih razmerah in postopa se z nami na nevreden način. Govori se, da bi mi hoteli tu nadvladati. Na razna taka očitanja odgovarja, da je naš boj le za enakopravnost, nikomur na škodo. Na to se pozablja. Mi hočemo dospeti do svojega cilja potem narodne avtonomije, potem pravičnosti. Gospoda ne poznate velikega moralnega pomena avtonomije. Pobirati in nič dajati,

PODLISTEK.

Rdeči mlín.

Roman. — Spisal Xavier de Montépin.

— Hudič je gotovo na moji strani, — je govoril sam pri sebi. — On vidi moje stvari tako dobro, kakor bi jih jaz sam, vključno svoji spretnosti, ne mogel voditi bolje!

Vstal je in zopet stopil tja k postelji. — Toda ko je zopet hotel stopiti po stopnicah navzgor, ga je nakrat zadržala misel, ki mu je šinila v glavo.

Kaj pa sem hotel pravzaprav? — je dejal — in kako neumnost sem hotel storiti? Če se Pavlina neenkrat prebudi iz spanja, se prestraši in začne kričati, ne da bi govorila z menoj, ne da bi razumela, za kaj gre. Tako ne dosežem ničesar. Skoraj bi bil ravnal kakor norec. Pokazati se ne smem bivši baronici Lascarsovi niti ponoči, niti tako divje našeljenim, temveč ob belem dnevu in ne z našimljenim obrazom.

Tako razmišljajoč je napravil Lascars par korakov po sobi.

Naenkrat pa je zagledal otroški posteljico, ki ste pobudili takoj vso njegovo pozornost.

— Aha, otroka! — je pošepetal, bližajoč se posteljcama in gledajoč smehljivo se nežna obrazka spečih dečkov.

To nemo opazovanje otrok je trajalo

to je nemoralno. Po ustanovitvi avtonomije bi nehale vse tiste bojazni, da hočemo mi tu gospodariti. Tu se v resnici ne bje boj Italijana proti Slovincu, temveč je to boj za višji in moralnejši ideal. Ko izjavljamo, da ne moremo odobriti proračuna, izjavljamo obenem z visokim glasom, da ne stremimo po nadvladju, da ni hipokrizije v našem srcu. Proti temu smo, da se stori vse možno za Italijane, da se štiti le interesi ene strani, a za drugo stran se skrbi tako mizerno. Če bi se sprejel princip narodne avtonomije, če bi ne vsega žrtvovali narodni požrešnosti ene strani, če bi ne lovili duš otročičev, bi postale razmere drugačne. Zato izjavlja v imenu slovenskega prebivalstva: Ne le radi svoje stranke, ne le radi materialnih interesov, ampak tudi iz moralnih ozirov, v imenu civilizacije ne moremo odobriti proračuna.

Izvajanja dr. Wilfana so napravila na večino očitno velik vtisk. Izvzemši par medklicev so ga poslušali mirno in pazno do konca, dočim je med slovenskimi svetovalci sledilo burno odobravanje.

Za dr. Wilfanom so govorili svetovalci Samaia, dr. Puecher in Budinich. Nato je bil pripravljen k besedi dr. Wilfan, ki pa je svoje mesto, hoteč govoriti obširneje, odstopil svet. Ari, ki je večinoma polemiziral z dr. Puecherjem. Nato je župan prekinil sejo, ki se bo nadaljevala najbrž prihodnji teden. O tem delu razprave priobčimo poročilo jutri.

Na adreso čeških politikov!

Vzdržuje se vest, da pojde ravnatelj državnih železnic v Trstu, g. Galamboš v pokoj. Ali po svoji volji, ali prisiljen v to — to vprašanje stopa v tem hipu za nas v ozadje. V ospredju pa je vprašanje neizmerne važnosti ne le za naše železničarje, ampak za ves naš politični položaj: vprašanje: kdo mu bo naslednik? Ali da se razumemo! Ne gre nam tu za osebo. Ampak usodno vprašanje je, kaka bo smer, kakov bo duh, ki ga prinese bodoči ravnatelj v to prevažno panogo naše javne uprave? Ali bo nadaljeval z dosedanjim zistemom krute germanizacije, zapostavljanjem domačega življa in s preplavljanjem centralnih uradov v Trstu in železniških prog po slovenski zemlji z emisariji nemškega pritiskanja proti našemu jugu? Ali hoče morda ta zistem celo še poostrižiti? O usodnosti tega vprašanja nam govori najbolje dejstvo, da je nemški volksrat po svojih zaupnikih že na mrzličnem delu. Bila je že deputacija pri železniškem ministru Forstnerju! In mogla je biti zadovoljiva z uspehom! Minister se je dal »informirati« in je na podlagi dobljenih informacij izjavil deputaciji, da je vse v redu! Z drugo besedo: novim ravnateljem bo imenovan fanatičen Nemec!! O tej nameri ministra smo mi uverjeni tembolj, ker je istotako naše trdno prepričanje, da se je s sprejemom Volksratove deputacije odigrala gola, že poprej dogovorjena komedija! Za nas ni namreč nikakega dvoma, na tem, da je bilo med volksratovci in ministrom, njihovimi tesnim somišljenikom, že poprej vse ugovarjeno. Komedijska z deputacijo naj bi je nekako prikrila to dejstvo in naj bi dala ministru priliko, da dobi to soglasje videz korektnosti in stvarnosti!!

Nameni ministra in volksrata pa se dvigajo visoko iz lokalnega okvira uprave državnih železnic in ravnateljstva v Trstu. Zistem na tem ravnateljstvu je le važna epizoda na izvajanju nemškega programa, na prodiranju nemške invazije proti jugu! Državne železnice naj bodo najizdatnejše sredstvo za germanizacijo naše države!! S tega vidika presojaio Nemci vprašanje imenovanja novega ravnatelja državnih železnic v Trstu. S tega vidika je morajo presojaio tudi češki politiki ter si to vprašanje usvojili kakor svoje lastno. Saj jih je že njih geografski položaj postavil v ospredje vrste boja proti germanizaciji! Veče ali manje zmagovanje germanizacije v naši državi je za češki narod vprašanje — nacionalne eksistence!! To je zopet slučaj, ki eklatantno kaže na solidarnost najvišjih političnih, narodnih in gospodarskih interesov med Čehi in Jugoslavlani. Nasproti vprašanju, kakov

duh in kaka smer vladata na upravi državnih železnic, se moramo mi Jugoslavlani v Čehi postaviti skupno v bojno vrsto! Ob očitnih narodnih in političnih ciljih, ki jih hočejo Nemci dosežati potem uprave državnih železnic, bi se preziranje te potrebe in pa vsaka zamuda v tem pogledu krvavo in nepopravljivo maščevala nad nami, nad češkim narodom nad vso našo skupno bodočnostjo v tej državi. Zato bodi obljuba ministra Forstnerja deputaciji Volksrata za nas vse casus belli — napoved neizprosne borbe! In če je v čeških politikih le količjak dalekoglednosti, pravega razumevanja položaja in posledic, ki ne morejo izostati, če bi državne železnice postale definitivna in izključna domena Nemcev: potem smemo pričakovati, da bo označena obljuba ministra Forstnerja na češki strani soodločen moment za taktiko na eventualnih novih pogajanjih z Nemci — tako odločilen, da naj zada smrtni udarec: ali ministru, ali pa pogajanjem!! Zakaj ne? Če so nemški ministri — Schreiner, Hochenburger — se svojim odredbami in agitacijami razbijali dosedanja pogajanja, pa naj tudi nemški minister Forstner doživi žalostno slavo s tem, da razbije bodoča pogajanja in s tem tudi parlamentarizem v Avstriji! Gorenko bo to, ljuto, posebno za nas Jugoslavlane, ki tako krvavo potrebujemo ravno parlamentarijske tribune. Ali, komur gre za tako visoke interese, za obstanek, za življenje, ta se ne sme plašiti niti onja take grenke izkušnje!! Ko nas že ministri, svetovalci krone, gonijo v obup, ko se ti postavljajo na čelo akcijam, ki naj pripravljajo smrt za naše nacionalno življenje, ne pade odgovornost na nas, ampak na njih za vse posledice in vse zlo.

Se eno resno besedo nam je izpregovoriti na adreso čeških politikov. Tiče se zgrešenega stališča, ki so je zavzemali doslej napram našim Italijanom!! Umejejo, da so Čehi le z vidika idealizma, pravičnosti in plemenite vneme za enako pravico in narodno svobodo urejali svoje ravnanje n. pr. napram vseučiliščnemu postulatit Italijanov! Zavajala jih je vera, da je take plemenitosti tudi na strani naših Italijanov, vera, da bodo imeli v teh poslednjih zaveznikov tudi za svoje pravo in svojo svobodo. To je bila njihova fundamentalna zmeta, ki so jej sedaj — tako menimo — Italijani sami napravili konec s stališčem, ki so je zavzeli napram vprašanju imenovanja novega železniškega ravnatelja v Trstu. Očitno so proklamirali zvezo z Nemci — na kar se je Volksratova deputacija pri ministru še posebno sklicevala. Se več: odrekli so se vsaki svoji lastni aspiraciji in se izrekli za to, da ravnatelj bodi Nemec!! Ojačiti in okrepiiti hočemo največjo nevarnost, ki grozi češkemu narodu, nastopili so za to, da dobe težnje po germanizaciji vse države najvarnejše orožje v svoje roke! Italijani so nastavili svoje hrbte, da utrde pot preko njih za nemški pohod do Adrije! To niso le besede, niso sumničnja, ampak tu so dejstva!! Moreli biti še kakoga stika med Čehi in Italijani?!! Sanje Čehov glede Italijanov so — odsanjale in upravičevano smemo pričakovati, da bodo Čehi odslej vračali Italijanom v parlamentu po zaslugi, ki so si jo poslednji stekli s svojim nastopom, za — germanstvo! Karte so razkrite na mizi, situacija je jasna. Na nas in Čehih je, da izvajamo posledice, ki so edino možne z našega narodnega stališča!!

Domače vesti.

Ravnopravnost — po internacionalnih razorih. Pred nekaj dnevi je tržaška okrajna bolniška blagajna opozorila javnost s posebnim oklicem na svoje člane, da ne more sprejeti zahteve lekarnarjev po takojšnjem plačilu zdravil in z odločnim pozivom je pocičila »affiliate«, kako jim je postopati, da se jim ne krati po zakonu zajamčena pravica do neoviranja prejemanja zdravil, predpisanih od blagajniških zdravnikov. Na srečo ni prišlo do hujšega vsaj za sedaj ne, ker so se zastopniki blagajne in lekarnarjev po posredovanju namestništvenga svetovalca začasno pogodili. Z ozirom na okolnost, da so lekarnarji dobro organizirani in morda tudi pripravljeni na večji boj, bi bilo utegnulo priti do jako burnih pojavov, in pri tem bi brezdvomno trpel prav po nedolžnem marsikak ubog bolnik, ki ne bi se znal postaviti primerno po robu oziroma si poiskati po uradih svojih pravic. Kdor količjak pozna tržaško delavstvo, zlasti ono ubožneje, je morda pričakoval, da bo tržaška okrajna bolniška blagajna imela vsaj toliko ozira do tisočev svojih slovenskih članov, ki navadno ne razumejo drugega nego svoj materini jezik, da objavi svoj nujni poziv in pouk za take svoje potrebne in bolne člane tudi v slovenskem jeziku. Pa kdor je kaj takega pričakoval, se je zopet motil, kakor vselej, ko se zanaša na ravnopravnost naših internacionalcev v jezikovnem oziru! Ne! Samo laške plakate in pozive so priobčili svojim »affiliateom« v Trstu in okoličih, in da bo več izdalo, celo v »Piccolo« so se zatekli med one drage kolone in to ponovno. Okrajna bolniška blagajna je vendar humanitaren zavod, ki je najmanje poklican varovati italijanski značaj Trsta in dasi se tam gospodje uradniki in zdravniki vsak dan prepričujejo, da niso samo Lah! bolni in poškodovani, dasi je okrajna bolniška blagajna povsem nemoteno v čisto socijalističnih rokah, in akoravna je socialistom dobro znano, da njih vsakokratni uspeh odvisi v mestu od slovenskega delavstva in dasiravno se ponaša Pittoni celo v delegacijah s svojimi tolikimi tisoči slovenskih članov slavečih 1. majnik; ostajajo vendar ti socialisti nepoboljšljivi vzdrževalci in ohranjevalci italijanstva tržaških institucij tako, da se,

če potreba nanese, zatekajo s svojimi pozivi celo v zakleti »Piccolo«! Kaj pravi očitno zapostavljeno slovensko delavstvo k takemu pristranskemu postopanju, to socijalistične mogotce za sedaj ne briga; no, pride pa čas, ko se spameti tudi ta gospoda, kakor se je še marsikdo drug.

Južna železnica izdaje vsako leto za svoje proge vozni red v žepni obliki, ki ga razdelja med svoje urade in ga tudi prodaja za 30 vin; to je nekako oficijelni vozni red južne železnice. Človek bi pričakoval, da v takem oficijelnem voznom redu bodo respektirana oficijelna imena vseh krajev, navedenih v tej knjigi. Ali temu ni tako. Na strani 112 te knjižice je tarif za kočije za izlete iz Gorice v gorisko okolico. Ta tarif je celotno ponatšjen iz italijanskega tarifa, kjer so naša slovenska imena vsa popačena. Za našo Volčjodrago je spakedrako »Ucedraga«; tega lepega imena si celo državna železnica ni upala popačiti. Naši goriski »Gorjani« pa so jo popačili in južna železnica je ponatšila to spakedrako. Prepričan sem, da južna železnica sama ne ve, kaj pomenja »Ucedraga«, še manj pa oni, katerim naj služi ta tarif! Razen Volčjodrage so še druga imena slovenskih krajev popolnoma popačena. To je vendar škandal za južno železnico, da kar tako na slepo ponatškjuje italijanski tarif, ne glede, ali so krajevna imena pravilno napisana ali ne. Slovenskih bi sigurno ne! Zakaj n. pr. ni ponatšjen tudi tarif za Ljubljano? Ej, potem bi se lahko mislilo, da južna železnica teče tudi po slovenski zemlji!

Zaznamovanje potne prtljage. V izogib večjih zakasnitev pri oddaji potne prtljage vsled zapeljave, se nujno priporoča potnemu občinstvu, da prtljago vsake vrste kakor tudi brzovozno in vozno blago zaznamuje z n a m e n b n o p o s t a j o t e r i m e n o m , s t a n o m , k r a j e m i n s t a n o v a n j e m p r e j m e n i k a (lastnika). Najpripravnije se napravi ta tako, da se napiše na prtljagi (tovoru) samem ali na listku, ki se prilepi popolnoma nanjo. Pri košarah, vrečah, balah, torbah i. t. d. se priporoča, da se napišejo ti podatki na tablico iz usnja ali kartona, ki se trajno pritrdi na prtljago. Ta odredba nudi najvarnejšo zagotovilo, da se zapeljava, zamenjava ali zaostala potna prtljaga lahko hitro najde, če na prtljagi ni več listkov železnice ali so nepravilni, kar se lahko pripeti v hitrici odpravljeni prtljagi, zlasti za časa močno potovalne sezone. Da se ne bo prtljaga zapeljala, naj se stari listki ali drugi znaki, ki bi utegnili povzročiti zamenjavo z železniško odpravnimi znaki, po smislu določbe § 31. železniškega obratnega poslovnika odpravijo, preden se prtljaga odda.

Urad Trgovske obrtne zadruge bo ob sobotah odprt le od 9 dop. do 1 pop. in to počenši s prihodnjo soboto, 6. t. m., do 1. okt. t. l. P. n. občinstvo se opozarja na to izpremembo.

Goljuf in tat. 19letni Avgust Frühling, doma iz Celovca, je šel pred nekaj dnevi v takozvano »Krščansko hišo«, kjer za mal denar dobe hrano in stanovanje moški in ženske protestantskega veroizpovedanja. Tam se je Avgust zlagal, da je v službi pri trvdki P. Kugy in je tam stanoval in se hranil dokler ni njegov tozadevni račun narasel na 116 kron. Predsnočnim je pa Frühling, ko je bil sam v tej »Krščanski hiši« uprav po nekrščansko razbil neko skrinjico, v kateri se je nahajala svota 80 kron, katere je lepo shranil v žep in zapustil »Krščansko hišo«. — Vendar so ga pa včeraj našli in ga aretirali ter odvedli v zapore.

Društvene vesti.

Kongres lige slovenskih železničarskih organizacij — odložen. Podpisani društvi naznanjata tem potom svojemu članstvu, da je Ligno vodstvo v Pragi vsled velikega zleta češkega Sokolstva v Brnu dne 29. in 30. junija, kakor tudi zaradi znanih dogodkov pri »Zemski Jednoti«, sporazumno s brati Poljaki odložilo kongres Lige, ki se je imel vršiti v Krakovem dne 27., 28. in 29. junija t. l., na poznejši čas, in sicer na 6., 7. in 8. kimovca t. l. Nadaljne tozadevne podrobnosti priobčita podpisani organizaciji v svojih glasilih. — V Trstu, dne 3. junija 1914. Za Društvo jugoslovanskih železničnih uradnikov in zvezo jugoslovanskih železničarjev: Černigoj I. r., Bufon I. r.

V nedeljo vsi v Barkevlje na 25-letnico »ADRIJE«, kjer bo med drugim sodelovalo 12 pevskih društev!

Pevsko društvo »Trst«. Danes, v petek, dne 5. t. m., po pevski vaji odborova seja.

Redni občni zbor Ženske podružnice CMD se bo vršil v soboto, dne 6. jun. ob 7 zvečer v »Nar. domu«. Poleg zborovanja bo zanimalo udeležence tudi predavanje gđe. Črnagojeve »Vpliv umetnosti na ženo«. Redka so pri nas ženska predavanja; vsled tega pa pričakujemo, da bo privabil sobotni večer vse one Slovenke, ki jim je na srcu razvoj našega obrambnega društva in ki imajo obenem tudi smisel za napredek prosvete in za izobrazbo žene.

Izredni občni zbor »Dramatičnega društva« v Trstu se bo vršil, v torek 9. t. m. ob 8.30 zvečer v veliki dvorani »Narodnega doma«. Dnevni red: 1. blagajniško poročilo, 2. volitev odbora, 3. slučajnosti.

Odbor za prireditve cvetličnega dne prosi, da blagovolijo občinstvo poslati poklonjene cvetke v »Nar. domu« in sicer danes popoldne, jutri in v nedeljo dopoldne.

Gospodične in gospodje, ki bodo pomagali prodajati, naj se javljajo tudi tam, kadar koli imajo na razpolago kako prosto uro. — Cvetlični dan se pričinja danes ob 10 dopoldne.

Narodna delavska organizacija.

Sestanek pri Sv. Ivanu (pri Kuderju na novi cesti) priredi »Narodna delavska organizacija« v soboto, dne 6. junija ob 8 zvečer. Dva lepa sestanka smo imeli: na Ferdencu in na Sovrarišču. Sedaj pa je treba, da ga imamo pri Sv. Ivanu. Na naših agitatorjih je ležeče, da bo sestanek dobro obiskan. Pričakujemo, da storijo svojo dolžnost. Na delo za organizacijo.

Majniške žrtve. V svrhu podpore naj se upravičeno priklase v uradu »Nar. delavske organizacije«.

Na svoji zadnji seji se je odbor NDO izrekel za »Narodno-socialno mladinsko organizacijo«. Pripoznavajoč njeno potrebo, pozivlja vse svoje člane, da vpišejo svoj naračaj v to mladinsko organizacijo. Naj bi temu sklepu sledila tudi druga društva in kmalu bi bilo rešeno vprašanje prepotrebne mladinske organizacije.

»Narodna delavska organizacija« ni podkupljena!! — Etbini Kristan in socialnodemokratski šod v Šklednu. Preteklo soboto so imeli socialni demokratje v Šklednu šod, za katerega so delali že dalje časa sem tajno reklamo. Letake, potom katerih so vabili na šod tudi pristaje in voditelje »Narodne delavske organizacije«, pa so razdelili šele zadnjo uro. So se pač bali protigovornikov. Naznanjeno je bilo, da bo govoril na shodu Etbini Kristan in sicer o narodnih in mednarodnih delavskih organizacijah. Vkljub temu, da so izdali socialni demokratje letake za javen šod šele zadnjo uro, se je nabralo na shodu tudi precejšnje število pristavev NDO, ki bi gotovo tudi govorili, da jim socialni demokratje niso grozili, da jih pomočejo dol skozi okna in da niso bili socialni demokratje pripravljeni na boj z orožjem. Segali so v žepu in grozili našim tovarišem. Da ob takih razmerah ni mogoče govoriti, to je razumljivo. Kristan je bil na tem shodu divji, kakor lev. Zmerjal je naše delavce z barabami. Med drugimi je rekel tudi sledeče: »Kje je tisti falot, tista lažnjiva lumpovska baraba, ki je nesla dr. Rybářu na ušesa laž, da bi bil jaz na zadnjem shodu trdil, da je »Narodna delavska organizacija« od strani italijanskega podjetništva podkupljena za 50.000 kron. Jaz tega nisem nikoli trdil in če je tisti lažnik tu navzoč, naj pride sem, naj se pokaže, da hom spoznal njegov lažnivi obraz«. Mi k temu dodajamo, da je na zadnjem shodu, ko je E. Kristan trdil, da je NDO za 50.000 K podkupljena, Kristanu na to iz trte izvitio infamijo odgovoril tov. Šter, predsednik podružnice NDO v Šklednu. Vkljub temu, pa se Kristan noče več spominjati svojega sumničnja. Ali je res tako pozabljiv? Nam zadostuje to, da je E. Kristan izrečene besede prekalal ter s tem potrdil, da je vsakdo, ki trdi, da bi bila NDO podkupljena, naveden lažnjivec. Če bi bila NDO res podkupljena, bi Kristan ne opozivilj svojih besed, ampak bi nam to dokazal. Mi se s Kristanovo izjavo zadovoljujemo in upamo, da jo bodo upoštevali vsi socialni demokratje, saj je Kristan vendar njihov voditelj. Razven te stvari Kristan ni nič več posebnega povedal in zdi se nam, da ga je sklical samo zato, da se opere. O predmetu internacionalne in nacionalne organizacije ni skoro ničesar govoril. Pač pa je nekoliko pozabljavil po advokatih in »farijih«, razložil je tudi, kako je bil v Voloski-Opatiji tepen. Vkljub temu — je dejal — pa smo v Opatiji zmagali pri volitvah v okrajno bolniško blagajno. Kristan je rekel, da je 40 narodnjakov planilo nani, on pa, da se ni maral tepsti z njimi. Povedal je tudi, koliko dobro je bil storil slovenskemu narodu s svojim pisateljevanjem, koliko knjig je izdal itd. Mi Kristanu kot pisatelju gotovo ne oredkamo zaslug, menimo pa, da nič kaj ne vpliva, če se kdo predvsem svetom hvali s svojimi deli. Naj bi rajši govoril o strokovnih organizacijah, o točki, ki je bila na dnevnem redu. Posebnega vtisa pa tak pisatelj, ki na javnem shodu zmerja uboge delavce z barabami, lumpi, lažniki itd., gotovo ne napravlja. Priporočimo Etbinu Kristanu, naj v bodoče, če misli ohraniti vsaj to peščico ljudi, ki jih ima še okrog sebe, nekoliko drugače postopa. V njegovem lastnem interesu je to, ker bo sicer izgubil vse in ostane sam. Mi bi tega gotovo ne želeli, ker smo dobrobrčni ljudje in kot taki tudi Etbinu Kristanu privoščamo nekoliko veselja.

Protestni šod proti škandaloznemu postopanju napram postiljonom se bo vršil v nedeljo ob 10 dopoldne na vrtu »Kons. društva« v Rojani. Na tem shodu bo treba ostro izpregovoriti na naslov vseh onih faktorjev, ki povzročajo obupne razmere pri postiljonih, posebno pa se bo protestiralo proti odpustitvi članov N. D. O. Glavni krivci teh razmer so: 1) Italijanaš Ozioni; 2) slovenski »narodnjak« Dolence; 3) tržaška poštna direkcija z ravnateljem Pattayem na čelu. Naravno je, da je pri tem poštna direkcija najbolj prizadeta, in to zato, ker proti Dolencu in Ozioniju ničesar ne ukrene, marveč dovoljuje, da delata s postiljoni po svoje. Poštna direkcija zasluži, da se o njej govori pri ministru. Mi poskrbimo za to. Tržaški slovenski delavci vseh strok! V nedeljo ob 10 dopoldne v Rojani! Storitie svojo dolžnost napram tovarišem postiljonom! Na tem shodu bo navzoč tudi drž. poslanec dr. Rybář, ki bo zaradi tega razmer posredoval tudi na Dunaju. Delavci, pokažite, da se brigate za svoja važna vprašanja. Kajti zadeve postiljonov so postale že splošne važnosti in bo treba na vsak način napraviti red.

Vesti iz Goriške.

Iz Svinega, občina Šmarje. (Nekoliko odgovorov). »Edinost« je prinesla iz naše vasi par dopisov o vodovodu, ki pa so bili toliko neutemeljeni, kolikor žaljivi za našega sedanega župana, gospoda Albina Gruntarja in pa starejšino Ječiča. Vodovoda v Svinem in v Šmarjah sta bila dovršena lansko leto. Za ti napravi se je mnogo zavzel tudi posl. dr. Gregorin. Zadnji obrok državne podpore se je prejel meseca marca, deželne pa sredi maja. Poprej ni moglo županstvo sestaviti nobenih računov. To je pa stvorilo sedaj in račune razglasilo po navadi. Sedaj pa prihaja neki človek, ki grdo sumniči, da se so se pošteno in brezplačno trudili za stvar. Mestno stvarnega ocenjevanja prihajajo osebni napadi. V občini Šmarje je nekdo, ki je tako županstvo željan, da obsoja in sumniči vse, kar ukrepa župan. Seveda ima tudi podrepanikov in pomagaveč. Ljudje so pač mislili, da za delo vodovoda ne bo treba nič šteti. Zato so nekateri sedaj nezadovoljni. — Naj podamo tu nekoliko računov. Vodovod na Svinem z zemljiščem stane 14.039.66 K, obresti od posojila 4.000 K 260—, troški za kanal 40 K, razni drugi troški 237.85, skupaj 14.575.51 K. — Državna podpora: 5.631.08 K, dežel. podpora 3.519.41 K, prvi zlog občinarjev 248 K, drugi zlog 3.174 K, obresti 48 K, obresti 934, prispevek občine 200 K, skupaj 12.829.83 K torej 1.745.68 K primanjilja. — Za vodovod v Šmarjah in za zemljišče znašajo troški 14.650.17 K, drugi troški 173.42 K, skupaj 14.823.59 K. — Državna podpora 5765.60 K, deželna podpora 3603.49 K, občinski prispevek 520 K, občinarji prvi zlog 158 K, drugi zlog 1909 K, obresti 24.05 K, skupaj 11.980.14 K, torej primanjilja 2.843.45 K. — Prvi primanjilja od 1.745.68 K morajo povsem kriti občani iz Svinega, drugi primanjilja od 2.843.45 K morajo kriti občani iz vasi Šmarje. Tako je stvar! — Občani na Svinem so se obvezali s svojimi podpisi, da po določenem razmerju pokrijejo primanjilja. Sedaj pa se ta okolnost izrablja za hujkanje proti osebama, ki sta se največ trudili za to koristno napravo. In to jima priznavajo vsi pošteno in dobro misleči vaščani! Je pa, ž. l., tudi tacihi, ki se dajajo zavajati po vsaki hujskariji.

Junaki z vladno pomočjo bi radi bili naši Italijani. Ker ne morejo sami preprečiti veselice, pa moledujejo pri vladi, da naj prepove veselice v nedeljo, in citirajo slovenske liste. Sicer je dobro, da berejo sedaj tudi slovenske časopise, se nauče vsaj kaj pametnega, nikar pa naj ne mislijo, da jih ne sme nihče potegniti. Zaenkrat so potegnjeni in blamirani, ko se de- rejo za prazen nič, drugi jih pa zopet potegnemo, da bodo tihi, ko pojde izpred Sokolov po mestu. Da takih junakov in navlnežev ne more rabiti vlada, je seveda jasno in zato nam v soboto privošči »Corriere« nov blagoslov. Do tedaj pa dosti magistratnih iznajdljivosti.

Pa naj se tudi vsa kamora na glavo postavi, slovenske veselice se bodo vršile v Gorici in basta! Naj hodijo Češčuti in prijatelji še tako pridno na glavarstvo, slovenskih veselice v Gorici ne preprečijo in tudi sokolskih ne. Se velja v Avstriji toliko zakon, da tudi mi smemo prijeti veselice in naj se goriški mestni očetje še tako jeze. To velja enkrat za vselej.

Proti slovenski veselici, proti sokolski veselici so nastopili Italijani z vso silo. Svetovali smo jim, da naj mirujejo, naj ne sejejo prepira, ker želi bodo vihar, ki jim prepiha vse kosti. Zaman so bile naše besede, naj sedaj tudi nosijo posledice. Ni smo nameravali za 7. junija nobenih posebnosti, vendar laškega votlega kričanja, da bodo strmeli. Nikar naj ne mislijo, da bodo goriški Italijani strahovali slovenske Goričane. Tistih kilavih kamoraških junakov se ne boji nihče, prav nihče.

Nezaslišana provokacija je naša trditve »Corieru«, da moremo mi, kadar hočemo, preprečiti javno laško veselico. Gospodje na magistratu le malo bolj ponižno, saj še dolgo ni vseh dni konec, in če pazite, da se »provokacija« ne uresniči. Poudarjamo pa, da homo neizprosn, če se le eden drzne količak motiti našo veselico.

»Goriško učiteljsko društvo« je imelo včeraj ob 10 dopoldne »pri Jeleni« zelo dobro obiskano zborovanje. Po odobritvi zapisnika in volitvi delegatov za Zavezo narodne skupščine v Puli, je prišla na dnevni red točka: »Gimotno vprašanje«. Debatna je bila živahna, pokazala pa je popolno solidarnost učiteljstva. Gimotno vprašanje učiteljstva se mora zboljšati, ker učiteljstvo ne vzdrži več s sedanjo plačo. Naj bo način regulacije že kakršenkoli, regulacija se mora izvršiti. Zborovanje je jasno pokazalo, da je učiteljstvo v tem oziru absolutno enotno, zborovanje pa je tudi pokazalo, da učiteljstvo ve, kje so tisti, ki zavlačujejo regulacijo plač.

Drobne vesti. Aretiran je bil vsled ekscesa v hiši Pelizon Humbert; vsled sleparije pa Vecchiet Anton. Vsled pade je bil prepeljan v bolnišnico 9letni Kavčič Andrej, ki je padel več metrov globoko in dobil pri tem dve rani na glavi. — Franc Musić je bil kaznovan na dva dni zapora, ker je grdo ravnal z dvema deklicama. — Vsled potepanja je bil obsojen 22letni dimnikar Josip Bob na en teden zapora.

Vesti iz Istre.

Volilski shod v Materiji. V nedeljo, 7. t. m., popoldne se bo vršil volilski shod v Materiji. Na shodu se predstavi volilcem kandidat prof. Josip Ribarič. — Iz Roča. V Vašem cenj. listu z dne 30. 5. 1914, štey. 117, poročta neki dopisnik pod zglavljen: »Vesti iz Istre - Roč« o vo-

lilnem shodu, ki ga je priredil g. dr. Milič kot kandidat za predstojke deželnozbor-ske volitve. V tem poročilu se napada tudi moja oseba. Na to poročilo bi ne reagiral, ako bi ne bil dopisnik napadel po krivici moje narodne časti. Popolnoma neresnično se trdi v tem poročilu, da Masalin zavaja mene k odpadništvu, in kakor se vidi, tako se trdi namreč v tej notici, z uspehom. Nadalje se trdi o meni, da moram plesati, kakor Masalin piska ter da sem pod italijanskim pantofelinom, in da se zbirajo na mojem domu Italijani in celo italijanski kandidati. Kakor Pilat v »vero«, tako prihajam jaz v to poročilo. Omenjenega dne sem bil odsoten po trgovskih poslih od doma in sem se povrnil šele proti večeru. Predvsem moram pripomniti, da se ne bo tega poročila, kar se tiče namreč moje osebe, napadno razumelo, da sem jaz trgovec v Roču, ki je narodno mešan kraj. Naravno je, da se kot trgovec ne morem udeleževati vsakdanjih političnih in narodnih bojev s tisto vehemenco, kot kak najeti ali plačan agitator. Vsek trezno misleči človek bo priznal, da je to za trgovca v takih krajih nemogoče, ker drugače bi uničil samega sebe. Na drugi strani pa moram pripomniti, da svojo narodnost zastopam in branim v besedah in dejanjih povsod in kadar je potreba. Mislim, da mi tozadevno ne more nihče niti pičice očitati. Bil sem vedno dober Slovenec in kot tak tudi ostanem, čeprav je moja žena slučajno italijanskega pokolenja. Da je naša občina leta 1904. prešla iz italijanskih v hrvaške roke, gre med drugim tudi meni precejšnja zasluga. Nadalje se mi očita v istem dopisu, da se zbirajo na mojem domu Italijani in celo italijanski kandidati. Slučaj je nanesel, da je prišel k meni g. Cerovaz, s katerim sem v trgovski zvezi in da se je v njegovi družbi nahajal tudi Krivic, ki je italijanski kandidat. Po-

mnenju dopisnika bi moral sprejeti prvega in drugega spoditi iz hiše! Naravnost smešno pa so trditve, da stojim pod vplivom g. Masalina, ter da me on zavaja k odpadništvu in sicer z uspehom. Te trditve so prav tako zlobne, kakor smešne. Saj sem vendar dozorel mož in ne šestleten otrok, da bi se na mene tozadevno moglo kaj vplivati. Bil sem vedno pošten narodnjak in tak hočem tudi ostati. Ako mi dopisnik ali kdorkoli dokaže le najmanjši prestop, ki bi ga bil zagrešil na svoji narodnosti, plačam takoj kron 1000 za našo šolsko družbo. Prosim torej slavno uredništvo, da to mojo izjavo lojalno priobči ter se zahvaljujem za to uslugo z odličnim spoštovanjem Rudolf Čeh. — Roč, dne 4. junija 1914.

Nekaj nezasišane. Z ozirom na dopis iz Tubelj, priobčen v vašem listu pod gornjim naslovom, nam piše občinski urad v Materiji: Prejeli smo v ob. uradu »Razglase«, kakršni se priloženi, že prve dni marca. Ker pri nas nemščine in italijanske ne rabimo, smo jih razstigli; slovensko-hrvaška polovica se je po vaseh pribila, a nemško-italijanska je ostala v uradu za zavetje. Pred 8 dnevi dobili smo volilne legitimacije v dostavo. Razdelili smo jih po paketih, za vsako v posebej in jih zavili v rečne nemško-italijanske odrezke (na istem mora biti razviden napis »Tublj«). Sluga je to raznašal; ko je paket izpraznil, je omet pustil ali vrget v stran. To je vse na tej »Kundmachung«. Kdor ne verjame, naj se pride osebno osvedočiti! — Pripomba ur. To pojasnilo jemljemo le z zadovoljstvom na znanje, kajti na resničnosti tu vsebovanih navedb ne sme biti nikakega dvoma. Na drugi strani pa nam je v zadovoljstvo tudi ono, v kolikor je znakom, da se naše priprosto ljudstvo zanima za svoje narodne pravice in da hoče nastopati proti krivicam v tem pogledu.

POROTNO SODIŠČE.

Tatvina na pošti v ulici Stadion. - 127.800 kron ukradenih iz poštnega voza.

V začetku včerajšnjega nadaljevanja razprave, ob 9 zjutraj, je predsednik najprej pozval v dvorano še vse ostale priče, ki jih je 21 na številu, ter jih je opomnil na dolžnost, da povedo edino le resnico.

Branitelj dr. Robba je predsedniku izročil list, s katerim se priča Josipina Brejic oporčuje, ker je opasno bolna, kar je dokazano potom priloženega zdravniškega spričevala.

Anton Jurišević, ki je tudi pozvan za pričo, ni prišel, vsled česar je predsednik odredil, da se ga poišče.

Nato je predsednik pozval najprej še enkrat pričo Alojzija Kočevarja ter ga vprašal, kdo je šel oni večer voz s poštnega urada Trst 7 na glavno pošto in če je voz med potjo naletel na kako oviro.

Na prvo vprašanje je Kočevar pojasnil, da je šel voz s denarnimi vrečami, katerega je on spremljal in v katerem je bil ravno oni paket s zneskom 127.900 kron, izpred poštnega urada Trst 7 po ulici Crociera, po ulici Coroneo, preko ulice Carducci in po ulici Molin piccolo do glavne pošte. Na drugo vprašanje je pa rekel, da ni voz naletel med vožnjo na nobeno oviro: »Še niti konj ni padel« je zaključil.

Priča Ernest Taft poštini oficijal na poštne uradu Trst 7, je opisal službo, ki jo je vršil dne 11. decembra l. 1913. Služboval je v pisemski ekspediciji do 6. ure in četrti zvečer. Zapazil ni ničesar, ker je bil zaposlen s svojim delom. Večkrat je slišal, ko se je telefoniralo 1830, ne ve pa, če se je telefoniralo dne 11. decembra. Glede Bjekarja je rekel, da je resen človek, a kot uradnik da je strog in točen.

Priča Josip Povšič, poštini asistent v poštne uradu Trst 7, je bil prost med 6. in 7. uro zvečer ter je to prostost porabil v to, da je šel v gostilno »Al monte Nanos«. Ko se je vrnil v službo, je bil najprej nekaj časa v pisemskem oddelku, a potem je šel v oddelke vozne pošte. Sedel je nekaj časa v Bjekarjevi bližini, ne spominja se pa, kaj je Bjekar delal tedaj. Ni opazil, da bi bil dal Lindtner Bjekarju kak ukaz glede onih 127.900 kron. Z Bjekarjem sta si dobra kolega. Kočevar je bil v službi marljiv.

Postiljon Viktor Bandel, zaslišan kakor priča, je najprej izjavil, da ne more govoriti drugače, nego v slovenskem jeziku. Predsednik je dal nato pozvati sodnega avskultant dr. Stojkovič, da je tolmačil. Predsednik je sicer še skušal, če bi priča mogel govoriti v laškem jeziku, a ker je priča to odločno zaničeval, ga je predsednik zaprisegel v slovenskem jeziku. Zatem je priča povedal, da je dne 11. decembra zvečer okoli polosmih čakal v ulici della Crociera pred poštnim uradom Trst 7. Ob polosmih je prišel neki debel poštni sluga, ki mu je velel naj odpre voz. Odprl je voz in potem skočil na kozla in prigljal luči, vsled česar ni pazil in torej ne ve, kaj je sluga prinesel v voz. Ko so potem zaprli voz, sta se s Kočevarjem odpeljala na glavno pošto. Na glavni pošti je ustavil ter ostal na kozlu, dočim je Kočevar odšel v urad. Ni videl niti, kdo je odprl voz.

Nato se je vnela živahna debata glede one »debele osebe«, ki je prva nesla dne 11. decembra denar v voz iz poštnega urada Trst 7. Po dolgem prekanjanju se je priča slednjič obrnil proti obtožencu Bjekarju in odločno izjavil: »Ta ni bil!«

Priča Ivan Taučer, poštini uslužbenec, pridodeljen oddelku vozne pošte na glavni pošti, je dne 11. decembra čakal vozove

z vrednostmi. Okoli 7. ure in trideset je prišel voz s poštnega urada Trst 7, katerega je spremljal Kočevar. Priči je odprl voz, a Kočevar je vzel iz voza vreče z denarjem ter jih odnesel v urad.

Nato je predsednik zopet pozval Kočevarja in ga vprašal, kdo mu je pomagal pri prenašanju vreč iz voza v urad, nakar je Kočevar rekel, da je bil to neki mlad človek plavih las, ki ga on sicer ni poznal, a smatra, da je bil poštni uslužbenec. Na vprašanje, kako da je bil ta človek oblečen, je Kočevar najprej rekel, da je bil v civilni obleki, a potem, da je imel na sebi neko »flajdo«. Ko ga je eden porotnikov vprašal, kakšno pokrivalo da je imel oni človek na glavi, je Kočevar rekel, da je bil gololjav.

Ker je vsled tega branitelj dr. Robba izrazil dvom, da je morda Kočevar izročil vreče kakemu tujemu človeku, je sodni dvor takoj sklenil, da se telefoničnim potom zahteva od poštnega ravnateljstva, da poišče vse one uslužbence, ki so bili dne 11. decembra po 6. uri zvečer v službi v oddelku vozne pošte, in da jih pošlje na razpravo.

Nato je bil kakor priča zaslišan poštini adjunkt Josip Giubertini, ki je na glavni pošti pridodeljen oddelku vozne pošte. Bil je v službi dne 11. decembra zvečer. Prisostvoval je, ko je Taučer odprl voz, s katerim se je pripeljal tudi Kočevar, ki je vzel vreče iz voza; ni videl, da bi bil kdo pomagal Kočevarju pri tem delu.

Priča Josip Zadnik, Leopold Bunc, Josip Marišic in Ljudevit Murer so tudi imeli oni večer opraviti v oddelku vozne pošte in se ne spominjajo, da bi bili videli Kočevarja.

Priča Dante Dardis je višji poštini oficijal, pridodeljen uradu osrednje blagajne na glavni pošti. Povedal je, da je sprejel paket z zneskom 127.900 kron dne 12. decembra zjutraj. Ko je primerjal napis na paketu z dokumenti, je našel razliko. Torej je on prvi prišel na sled nepravilnosti. Vendar ni temu pripisoval nobenega pomena. Ob 9. uri in pol so pa z Avstro-ogrsko banke telefonirali, da je v enem paketu namesto denarja sam papir.

Priča Peter Kompare, poštini uslužbenec je pridodeljen osrednji blagajni. Spominja se, da je bilo dne 12. decembra zjutraj v blagajni četrto paketov, in med temi tudi oni s poštnega urada Trst 7.

Priča Alojzij Pozzo-Balbi je blagajniški načelnik pri osrednji blagajni. Povedal je, da je stehal dne 12. decembra zjutraj med drugimi tudi paket s poštnega urada Trst 7 ter je našel malo diferenco, katero je zabeležil v svojo uradno knjigo. Nato so bili paketi odposlani na njihove naslove. O poldesetih so pa z Avstro-ogrsko banke nenadno telefonirali, da je v enem paketu namesto denarja sam papir. Za Avstro-ogrsko banko prihaja na glavno pošto največ denarja s poštnega urada na Borznem trgu, in sicer do blizu pol milijona, a s poštnega urada Trst 7 prihaja denar za banko le tuptam.

Priča Marij Fanninger, poštini oficijal je dne 12. decembra 1913. nesel z dvema uslužbencema denar na Avstro-ogrsko banko. Tam so najprej prešli pakete ter jih na podlagi spremnice kontrolirali v prisotnosti bančnega uradnika, nakar so jih odprli. Dočim je bil v drugih paketih denar, je bil pa v enem paketu, ki je prišel s poštnega urada Trst 7, sam papir. Nato so o

Paroplovna družba D. Tripovich & C. i. Trst

Ekspresna vožnja TRST-BENETKE in nazaj

s krasnim parnikom na turbine „VENEZIA“

Prevoz v treh urah.

Saloni I. II. in III. reda. Brezžični brzojav. — Moderni komfort. Iz Trsta (pomol Sv. Karla) vsaki dan ob 8 zjutraj; iz Benetk (Bacino S. Marco) vsaki dan izvečmi nedelje ob 2. pop., v nedeljah ob 7. zvečer

vrhu tega s parnikom na dva vijaka „G. Wurmbrand“

Iz Trsta vsako soboto ob 2. pop. in vsako nedeljo ob 5. pop.; iz Benetk vsako nedeljo in ponedeljek ob 9. zjutraj.

NB. Vožnja obeh parnikov je kombinirana z nočno črto av. Lloydja i. s. parnika „Almisa“ in „Metcovich“, ki odhajata iz Trsta, kolikor iz Benetk ob polnoči.

Pojasnila, prospekti in vozni listki pri družbi v Trstu, Piazza della Borsa 12, Avstr. Lloyd, Potniški urad in v drugih potniških uradih, kakor tudi v društveni lopi na pomolu Sv. Karla.

(Glasom društvenega opravilnika.)

Mnenje g. dr. Leopolda Freunda vseučilišnega docenta na Dunaju.

Gosp. J. SERRAVALLO Trst

Z veseljem vam naznanjam, da predpisujem že več let Vaše izvrstno SERRAVALLOVO KINA-VINO Z ŽELEZOM (Vino di China Ferruginoso Serravallo), čigar uspešnost je gotovo dokazana v mnogih slučajih.

DUNAJ, 2. junija 1911.

Dr. L. FREUND.

Nobena kapljica ne koristi tako želodcu, kot pristni želodčni likér

Blizu in daleč Vse ga pozná, Kdor ga ima! Ima zdravje doma!

Zahtevajte pristni „FLORIAN“. Zavražajte ponaredbe! Edini dobavnik in založnik za Primorsko in Dalmacijo VEKOSLAV PLESNIČAR TRST - ul. Donizzetti št. 3 - TRST

Oglase, poslana, osmrtnice in vsa naznana je pošiljati »Inseratnemu oddelku« »Edinosti«, Trst, ulica Sv. Frančiška št. 20

Pristno brnsko sukno

pomladna in poletna sezona 1914.

Odresek 310 m dolg za kompl. moško obl. 1 odresek 7 kron 1 odresek 10 kron 1 odresek 15 kron (suknja, telovnik, hlače) 1 odresek 17 kron +++ samo +++ 1 odresek 20 kron

Odresek za črno salomsko obleko 20 K kakor tad blago za površnike, turistovske lodne, svil. kamgarne, blago za damске obleke itd. pošilja po tovarniških cenah kot realna in solidna, naj-bolje znana tovarniška zaloga sukna

Siegel - Imhof - Brno (Moravsko)

Vzorci gratis in franko.

Ugodnosti privatnih odjemalcev, če naročijo suknarstvo pri trdnici Siegel - Imhof na tovarniškem mestu so znatne. Stalne, niske cene. Velik izbor. Uzorna, pastljiva postrežba tudi malih naročil v popolnoma svedem blagu.

Interesantno za voznike in tudi za privatnike!

Zaloga send in (češkega) ovsu

TRST, Via Giuseppe Parini št. 14.

Točna postrežba. - Cene zmerne. Prodaja na drobno in debelo.

Mirodilnica Ernest Violin, Sv. Ivan 1049

(hiša Gašperčič)

Velika zaloga čopičev, firnežev, mineralnih vod, dišav, petroleja itd. - Postrežba točna. - Velika zaloga raznovrstnih barv.

MESNICA TOMAŽ ZADNIK - TRST

TELEFON št. 16-08.

trg Sv. Ivana št. 6. — Prodaja meso iz lastne klavnice na debelo in drobno. — Na drobno goveje: sprednji deli po K 1.44 in 1.60. Zadnji deli po K 1.70 in 1.92. Na debelo po dogovoru. — Mesnica je vedno dobro preskrbljena s teletino prve vrste, kakor tudi perotino. — Za mnogobrojni obisk se toplo priporoča

Tomaž Zadnik.

UMETNI ZOBJE PLOMBIRANJE ZOBOV. IZDIRANJE ZOBOV

: BREZ BOLEČINE :

Dr. J. ČERMÁK V. TUSCHER

ZOBOZDRAV. TRST KONC. ZOBNI TEHNIK

ULICA CASERMA, 13 II. nad.

LEPE OBLEKE ZA BIRMANCE

v zelo veliki izberi pri

BOHINEC & Co Trst

ulica Ponterosso 8, vogal ul. Nuova 13

Vsakovrstne obleke za moške dečke in otroke.

Fine, elegantne obleke, katere izdelujejo najboljši krojači.

TRGOVCI! PEKI! Drože (kvas) iz odlikovane slovenske trgovine drož, so dosegle dosedaj vsepovsod najboljši sloves. Narodnjak naročite pri domači torčki, ki vam postreže po konkurenčnih cenah. Priporočam J. J. SUBAN, Trst. Via Vasari 10. Telef. Nr. 26

tem takoj telefonirali na glavno pošto. — Paket je bil pravilno prevezen in zapечат s tremi pečati.

Priča **Valentin Ralco** je povedal kakor Fanning.

Priča **Edvard Perneti** je uradnik Avstro-ogrške banke. Bil je njegov posej, sprejemati denarne poštne pakete in jih je sprejel tudi dne 11. decembra. Povedal je, kako je ostrmel, ko je v poštnem paketu s poštnega urada Trst 7 namesto denarja našel sam papir.

Priča **Pavel Gostiša**, poštni nadkontrolor, je načelnik poštnega ekonomata. Povedal je, da št. 83 na vreči, v kateri je bil ponarejen denarni paket, ni bila narejena v ekonomatu.

Nato so prišli na razpravo štirje poštni uslužbeni, in sicer **Marij Tomazič**, **Ivan Humar**, **Fran Homec** in **Nikolaj Ferluga**, ki so bili dne 11. decembra zvečer v službi v oddelku vozne pošte na glavnem poštnem uradu Trst 1 in katere je poštno ravnateljstvo na predsednikovo zahtevo poslalo na razpravo.

Kdo je pomagal?

Predsednik je dal najprej pozvati v dvorano Tomaziča in nato je vprašal Kočevarja:

— Je li ta oni uslužbenec, ki vam je pomagal pri prenašanju paketov iz voza v urad?

— Ne, ta je prevelik! — je odgovoril Kočevar.

Nato je prišel v dvorano Humar in sodnik je zopet stavil ravnostno vprašanje Kočevarju, ki je pa rekel:

— Ne, ni bil ta, ker oni je bil bolj velik.

Ko je nato prišel v dvorano **Fran Homec** in je predsednik zopet vprašal Kočevarja, če je morda ta tisti, ki mu je pomagal, si je Kočevar malo ogledal Homca in potem rekel:

— Jaz ne vem, če je bil on! Vprašajte njega!

Ko je pa Homec nato izjavil, da on ni nikoli pomagal Kočevarju, je ta rekel:

— Ali je nesel vreče ta, ali kdo drug, nekdo jih je gotovo nesel, ker vreče niso šle same iz voza v urad.

Prišel je nato v dvorano **Nikolaj Ferluga**.

Predsednik (Kočevarju): »Poznate tega moža?«

Kočevar: »Jaz ne!«

Preds. (Ferluga): »Pa vi, poznate njega?«

Ferluga: »Jaz ne!«

Kočevar: »Ta je prevelik, pa tudi preveč črn.«

Predsednik (Kočevarju): »To je vendar čudno, da ne veste, kdo je bil oni človek, ki vam je pomagal pri tako važnem poslu.«

Kočevar: »Kaj hočete, gospod predsednik: tisti dan sem ga jaz videl prvič!«

Preds.: »In zadnjič, kaj ne?«

Kočevar: »Seveda tudi zadnjič.«

Priča **Adolf Hriber** je brivec, ki je bil Bjekarja. Bjekar je prišel k njemu tudi dne 11. decembra zvečer in se dal obriti ter je bil popolnoma miren, kakor običajno.

Priča **Viktor Juriševič**, mehanik pri kinematografu Galileo, kamor trdi obtoženec, da je bil šel oni večer, je je povedal, kaj se je oni večer predstavljal v kinematografu in to se strinja z izpovedjo obtoženca.

Priča **Emil Heinze**, gostilničar v ulici Giulia. Bjekar je bil njegov stalen gost. Bil je v njegovi gostilni tudi zvečer dne 11. decembra ter je tam igral briškolo in je bil popolnoma normalen. — To je bila 50. priča.

Priča **Ivan Calligaris** je dne 11. decembra zvečer v Heinzejevi gostilni z Bjekarjem igral briškolo. Bjekarjevo vedenje je bilo tisti večer ravno tako, kakor vedno.

Ker je priča **Franciška Bazič** bolna, kakor smo že povedali, je predsednik prečital izjavo, ki jo je ta priča podala pred preiskovalnim sodnikom. Bjekar je bil pri njej na stanovanju. Drugega važnega ne izhaja iz te izpovedbe, nego to, da je Bjekar dne 12. decembra vstal kakor vsak dan ob 8 uri zjutraj in šel, kakor vedno, v kavarno »Reclame«. Bil je popolnoma miren.

In zatem je prišla na vrsto zadnja, to je 52. priča, **Terezija Fradeloni**. Razume se, da je bilo med pričo in obtožencem ljubavno razmerje. Bjekar je bil pri njej na hrani. Dne 11. decembra je mirno povedal, da je odšel, rekši, da gre najprej v kinematograf in potem spat. Bil je popolnoma miren.

S tem so bile zaslišane izven izvedencev, vse priče ter je predsednik prekinil razpravo do 5. popoldne.

V večernem nadaljevanju razprave je bil najprej zaslišan kakor priča še **Egidij Čuš**, ki je bil dne 11. decembra tudi v službi v oddelku vozne pošte na glavnem poštnem uradu. Niti ta ni prejel poznal Kočevarja ter je na tozadevno predsednikovo vprašanje rekel: »Šele sedaj poznam tega Kočevarja, v katerem se toliko govori!«

Nato je predsednik najprej prečital izvestje kemijskih izvedencev glede črnila, s katerim so bili napisani naslov, teža in znesek na omotu, in glede madeža na vreči, kakor tudi glede barve odnosno črnila, s katerim je bila na vreči narejena številka 83.

Nato je bil zaslišan kemijski izvedenec **prof. Julij Morpurgo**, ki je najprej izjavil, da je bil madež na vreči narejen z drugim črnilom, kakor je ono, s katerim se pečatijo pisma, pač pa da je ono črnilo identično z onim, ki se običajno uporablja za numeriranje vreč.

Drugi kemijski izvedenec **dr. Evgen Fortuna**, je izjavil ravno tako, kakor njegov kolega.

Branitelj dr. Robba je nato vprašal tajnika poštnega ravnateljstva, dr. Marignoni, ki prisostvuje razpravi, če se tako črnilo nahaja v vseh poštnih podružnicah, ali le v poštnem ekonomatu, nakar je dr. Marignoni povedal, da je tako črnilo dobiti edino le v ekonomatu.

Zaslišan še enkrat, je povedal **prof. Morpurgo**, da more na podlagi kemične analize trditi, da so bile številke in vsi drugi napisi na omotu napisani s črnilom, ki rabi poštnim uradom.

Dr. Fortuna je povedal v tem oziru, kakor njegov kolega.

Zatem je bil zaslišan kaligrafski izvedenec **prof. Gustav Hess**, ki je izjavil, da je po natančnem preštudiranju pisave na omotu in one na spremnici, prišel do prepričanja, da je ena in ista roka spisala naslov, težo in številke na omotu ter tudi spremnico. V tem ga posebno potrjuje dejstvo, da je beseda »Postdirektionskasse« na omotu pisana s tako očividno identično pisavo, da more tudi nevesčak ob prvem pogledu takoj spoznati, da je to besedo pisala i na omotu i na spremnici ena in ista roka. Sicer se vidi iz pisave na omotu, da je oni, ki je pisal na omot, skušal z drugačno, nego svojo navadno pisavo, ker razne črke niso ne v dolgotini, ne v podaljšanjih, ne v okrajšanjih, ne v velikosti in ne v širini v nikakem razmerju med seboj: oni, ki je pisal na omot, je namreč skušal dati svoji lastni pisavi drugačno lice. Glede številke 92.000, ki je bila popravljena v 127.900, je izvedenec povedal in pojasnil, kako je bilo to mogoče. Najprej je bila številka 2 izpremenjena v številko 7, iz številke 9 je le z malo potezo nastala številka 2: tako je nastalo število 27.000. Iz prve ničle je bila le z malim trudom narejena št. 8, in dodavši še številko 1 spredaj, je iz te operacije nastalo število 127.800. Na dotičnih dokumentih in na omotu sta izvedenca našla 4 različne oblike črke t, in ravno tako sta našla enake 4 različne oblike črke t tudi v drugih Bjekarjevih spisih. Izvedenec je zaključil:

— Nočem se proglasiti za nezmožnega, ga, kakor zapiseženi izvedenec moram trditi, na podlagi svojega prepričanja, da je gospod Bjekar z lastno roko napisal naslov in vse ostalo na omot onega paketa, v katerem je bil najden papir namesto denarja.

Ker so bile kaligrafskima izvedencema podvržene v pregled tudi pisave mnogih drugih poštnih uradnikov in uslužbencev (kakih 24 ali 25), je izvedenec izjavil, da more izključiti, da bi bil kdo teh napravil napis na omot.

Glede pečatov — toliko tistih s črnilom, kakor onih na vosek — je izvedenec zadržal, da so bili na omot pritisnjeni z originalnimi, službenimi pečatniki.

Ravno tako je izpovedal drugi kaligrafski izvedenec **prof. Avgust Vierthaler**. Ko je ta poslednji zaključil svojo izjavo, ga je branitelj dr. Robba vprašal, da li je grafologija absolutna veda ali ne, nakar je izvedenec izjavil, da na to vprašanje ne odgovori.

Obtoženec Bjekar je nato vprašal kaligrafska izvedenca, ali bi bilo mogoče ponarediti pečatnike, odtisniti jih bodisi na vosek ali na kako drugo primerno tvarino. Na to vprašanje sta izvedenca izjavila, da bi to bilo mogoče.

Branitelj dr. Robba je tu izrazil svoje začudenje nad dejstvom, da dva kaligrafska izvedenca podajata svoje mnenje o pečatih, pečatnikih, o vosku, o kavčuku itd.

Ker se je nekdo na galeriji nato nasmijal, je predsednik rekel branitelju: — Prosim vas, gospod branitelj, če hočete vzbujati smeh v občinstvu, da to storite kje drugje.

Branitelj je pa nato ogorčen odvrnil: — Prosim, gospod predsednik! Prvi, ki vzbuja smeh v občinstvu, ste vi, pa ne jaz.

Predsednik in votana so nato vstali in odšli v svojo posvetovalnico. Vrnivši se čez pet minut v dvorano, je predsednik izjavil, da je sodišče branitelja radi žaljenja predsednika obsodilo na 150 kron globe.

S tem je bil ta incident zaključen. Nato je pa obtoženec prosil predsednika, naj mu dovoli, da poda neko izjavo, preden odideta kaligrafska izvedenca. Ko mu je predsednik to dovolil, je obtoženec začel to svojo izjavo na način, da je bilo skle-

pati, da hoče govoriti precej dolgo, vsled česar ga je predsednik večkrat prekinil. Slednjič je Bjekar zaključil z besedami: »Gospoda izvedenca sta me ubila s svojo izjavo, a jaz tu še enkrat slovesno izjavljam, da nisem položil peresa na omot ponarejenega paketa!«

Nato je predsednik pričel citati razne spise. Med temi je informacija policijske oblasti o Bjekarju. V tej informaciji je rečeno, da Bjekar živi precej zapravljivo: zahaja vedno v gostilne ter je kvartač iz navade. Troši tudi za žensko družbo. Glede družbe ni izbirčljiv, ker se najraje shaja z delavci in s težaki, med katerimi se pa kaj rad baha.

V neki uradni informaciji se navaja, da je bil Bjekar nekoč kaznovan z globo v znesku 50 vinarjev, a predsednik je pomotoma čital 50 kron, a ga je tajnik poštnega ravnateljstva dr. Marignoni opozoril, da gre le za vinarje in ne za krone. Obtoženec je nato pojasnil, da je bil kaznovan s to globo zato, ker je neki italijanski stranki pomotoma izpolnil neko uradno potrdilo na slovensko polico.

Med spisi sta tudi izjavi, ki sta jih kakor priči podala pred preiskovalnim sodnikom neki Facchettin in neki Pagnacco. Branitelj dr. Robba je tu, z ozirom na dejstvo, da Facchettin na vse mogoče načine črni Bjekarja, dočim Pagnacco govori ravno nasprotno, in to glede ene in iste afere, ki sta jo imela Facchettin in Pagnacco z Bjekarjem, predlagal, naj se te dve priči zaslišita osebno.

Tedaj je pa vstal obtoženec in rekel branitelju:

— Prosim vas, gospod doktor, da odstopite od tega predloga: Facchettin ima svojo vest, a jaz imam svojo.

Seveda je branitelj dr. Robba odstopil od predloga. Predsednik je nato prekinil razpravo do danes zjutraj ob 9.

Trgovina in gospodarstvo.

BORZNO POROČILO.

dne 4. junija 1914.

Effektna borza.
Dunaj, 1.40 pop. Avstrijska renta papir 81.10, avstrijska srebrna renta 91.15, avstrijska krona renta 81.50, ognjska krona renta 79.80, kreditke 6.225, Angl.-banka 329.50, Union 570.50, Länderbank 47.10, Bankverein 507.50, drz. žel. 986.75, Lombardi 89.10, alpinke 779.50, turške srečke 214.10, Napoleoni 19.9, marke papir 117.80, London kratko 21.15, Pariz 95.80, St. beje.

Dunaj, 2.50 pop. Avstr. renta papir 81.05, kreditke 602.25, Lloyd 572.10, drz. žel. 686.10, L. b. 89.10, alpinke 778.75, turške srečke 213.10, cheques Pariz 95.12, Nemčija 95.60-96.10, Nemčija 117.60-118.10, It. 95.40-95.8, London 24.13-24.18, 20 frankov 19.4-19.22, 20 mark 23.48-23.54, soverign 24.04-24.0, nemški papir 117.60-118.10, italijanski papir 95.40-95.75, avstr. zlata renta 100.25, 1.05, avstrijska krona renta 81.50-81.90, ognjska zlata renta 97.10-97.50, ognjska krona renta 79.70-80.10, turške srečke 213-216. — diskont za menice do 3 mesecev 3 1/2, 4 1/2, nad 3 mesece 4 1/2, 4 3/4.

Blagovna borza.
Budimpešta, 9 apr. Pšenica oktobar 13.17, april 13.34, rž za april —, oktobar 9.73; k. ruza za juli 7.80, za april —, oktobar 9.73; k. ruza za juli 7.80, avgust 7.90, maj 7.41. Poudbo pšenice povpraveva nje ravno tako. Tendence mir. A Prodaje nekaj tisoč q. Trst, 9. apr. Kava Santos good average za maj —, za juli 58.50-59. —, september 59. —, 59.75, december 60 — 60.75, marec 60.75 — 61.25. Tendence mirna. Good Rio za maj —, juli 5.50-54. —, september 53.50-50. —, december 56. —, maj 58. —.

Stadkor. Centrifug. takoj 27 1/2, 28 1/2, maj avgust 27.50-28 1/2, novem.-marec 28 1/2, 29 1/2, melis takoj 29 1/2, 29 1/2, junij-avgust 29 1/2, nov.-mar. 29.75-30. —, concasse takoj 29 1/2, 29 1/2, koeke 30 1/2, 3 1/2, kristal takoj 28 1/2, 28 1/2, maj-avgust 29. —, okt.-dec. 27 1/2, 31 1/2, Stalno

Slovenski urar
F. PERTOT
Trst, ul. Caserma 11
tik Ljubljanske kreditne banke.

Darila za birmo!

Ob darili birmo je dospelo novi urarni in zlatarni v ulici del Rivo štev. 34 zlate in srebrne verižice, uhani, zapestnice, priveski v veliki izbiri. Proda se po konkurenčnih cenah. — Prevzame se vsakovrstno d. lo in : tudi se popravlja. — Postrežba točna. :.

Prodajalnik ur in dragocenosti
G. BUCHER
(ex drug. Drag. Vekjete)
Trst (nasproti prajinje prodaj. D. Vekjete) Corso št. 35.
Bogati izbor zlatanine, srebrnine, dragocenosti in žepnih ur. Kupuje in menja staro zlato in tudi srebrne in zlatine predmete. Sprejema naročila in popravlja vsakovrstne srebrnine, zlatanino, kakor tudi žepne ure.

Tužnim srcem javljam vsem sorodnikom, prijateljem in znancem, v imenu ostalih sorodnikov, da je moja preljubljena soproga

Jožefa Kresevič

po dolgi in mučni bolezni danes ob 2 zjutraj mirno v Gospodu zaspala. Pogreb drage pokojnice se bo vršil jutri 5. t. m. ob 4 popoldne iz hiše žalosti, ul. S. Francesco d'Assisi štev. 53.

TRST, dne 4. junija 1914.

Žalujoči soprog FRANC KRESEVIČ.

Novo pogrebno podjetje, Corso 47.

MALI OGLASI

se računajo po 4 stot. besedo. Mastno ti-kane besede se računajo enkrat več. — Najmanjša pristojbina znaša 40 stotink.

Pozor! Velika prodaja špeha! Ravna-velepo-otva grofa Kovčevića naznanja, da se bo p. odajalo danes in prihodnje dni zopet en va gon svežega, soljenega špeha dobro pitanih prašičev iz svojih lastnih pitališč, po sledečih nizkih cenah: En kilo po K 1.50; 00 5 kg. naprej po K 1.40 kg. — Prodaja se vrši v Trstu, na trgu stare mitnice (Pazza Barriera vecchia, 11, v hiši, kjer se nahaja pošta. 606

Zaloga in točilnica vipav-kega vina v Rojanu, Vico delle Rose štev. 7. se pripravlja za obilen ob sk. — Liter po 72 stot. 605

Šivilja pušna sprejme se takoj za na dom. 1.1. Kaodler R. rata 10. 600

Orožnik v penziji brez otrok, vešč 4 dkz. jezibol isče orimorne službe Ponudbe pod „Sreč o“ poštnoležeca. 601

Išče se krojaškega pomočnika za mala dela. — Rupnik, 1. Geppa 10, I nad. 602

Dne 14. junija Skopo v g. st. lino Ži. c. a. vol-pes nika Zraven izvr tne vokolse godbe iz Mavinaj, ne bo manjkalo drugih zabav. Na obilno udležbo vab jo Skopeljski mladeniči. 603

Fino čajno maslo ima za oddati po n. najnižji cenit Mlekarna v Radohova vas p. St. Vid pri Zatičini. 604

Dobrosrečna družina sprejme otroka na hran. Oglasiti se je v Koloniji, Nova cesta št. 38. 598

Velikanska zaloga pohištva in tapecarij

Paolo Gastwirth, Trst

ulica S'adlon št 6 (hiša gledališča Fenice).

Najbolj ugoden vlr za naku ovanje bodisi glede cen kakor tudi kakovosti. Kolosalni izbor. - Telef. 22-85

Durjava & Co. Trst Piazza Ponterosso 2

Specijaliteta: ANGLEŠKI KOSTUMI IN PLAŠČI

po meri. Elegantno delo. — Cene zmerne. — Najfineše reference tu- in v inozemstvu. — VELIKA IZBERA SUKNA IN NOVOSTI ZA DAME IN GOSPODE.

Izredna prilika za birmo
V urarni
TREVISAN, TRST
CORSO ŠTEV. 30
se vdobi VELIK IZBOR ŽEPNIH IN STENSKIH UR. — Prodaja se. kupuje in menjuje dragocene moderne ali stare predmete. Velik izbor predmetov iz am. doblj zлата, kakor tudi UR ZA BIRMO. — Srebrne ure z dvojnim pokrovom od kron 10-90 naprej.

Vsled bližnje selitve trvdke
GIACOMO MACERATA
Trst, ul. Ghiozza št. 7-8
se prodaja
pohištvo in tapetarije
po nabavnih cenah.

UPORABITE TO PRILIKO!

UPORABITE TO PRILIKO!

POZOR!

Slovenski botri in botre! Najcenejša in najlepša birmanska darila se odobi v trgovini ur in zlatanine

Alojzij Povh
Trst, Trg Barriera 3,

POZOR!

Birmanci! ALLA CITTA' DI LONDRA
Trst, ulica delle Poste št. 5 - IVO KROŠEL - (prej M. Salarini)

Okusna izbira pomladanskih oblek od navadne do najfineše za gospode in dečke. Velika zaloga blaga za m.ške obleke, katere izdeluje moderna avtor. lastna krojačnica Eleganten kroj po nizkih in poštnih cenah. — NB. Se ne izkorišča geslo: Svoji k svojim! — POSTREZBA NA DOM!

Botri!